

29. neděle v mezidobí

16. říjen 2016

číslo 43.

ročník XI.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Volám k tobě, protože mě vyslyšíš, Bože, popřej mi sluchu,
slyš mé slovo! Opatruj mě jako zřítelnici oka, do stínu svých
perutí mě ukryj.

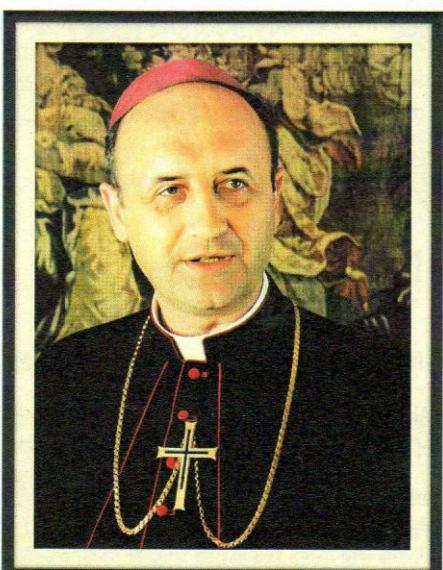
1. čtení: Ex 17,8-13

2. čtení: 2 Tim 3,14 - 4,2

Ev.: Lk 18,1-8

Ž 121 **Pomoc nám přijde od Hospodina,
který učinil nebe i zemi.**

Pastýřský líst k zakončení Roku milosrdenství

Draží bratři a sestry,

blíží se konec Svatého roku milosrdenství. Papež František zavře Svatou bránu v Římě na Slavnost Krista Krále. Naše brány se zavřou o týden dřív. V tomto roce jsme zakusili mimořádný čas milosti a milosrdenství, příležitost k pokání i odpustění, smíření s Bohem i lidmi, zkušenost nové svobody. Snad se uzdravily i některé naše mezilidské vztahy. Skrze skutky milosrdenství jsme mohli zakoušet blízkost Boha, ba jeho přítomnost, či dokonce jeho působení v nás, protože On je Láska a bez něho není možný žádný skutečný skutek lásky. Skrze dobré skutky jsme měli příležitost přinášet Boha do světa a lidem umožňovat setkání s ním.

Snad je nyní čas si některé chvíle a zkušenosti milosrdenství připomenout a také o nich vyprávět druhým. Jistě je však čas, abychom radostně děkovali Bohu za to, že on sám nám projevil milosrdenství, že nám ukázal, jak soucitná láska doveďe doplňovat

dluhy jiných a branou milosrdenství nacházet východiska i ze situací, které jsou pro spravedlnost bezvýchodné. Spolu s Pannou Marií můžeme zpívat: Velebí má duše Hospodina, protože veliké věci mi učinil ten, který je mocný. Nejlepším projevem vděčnosti však bude, když i v dalších dnech a letech budeme pokračovat v tom, co nás letos Pán naučil.

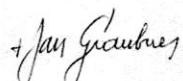
Před zakončením Svatého roku nás ještě čeká vzpomínka na věrné zemřelé a my máme příležitost si připomenout poslední ze skutků milosrdenství, kterým je pohřbívat zemřelé a za živé i zemřelé se modlit. Lidé živí, kteří se nacházejí v nějaké nouzi, probudí snadněji náš soucit, než zemřelí, které už nevidíme, pokud nejde o příbuzné či přátele. Proč je důležitá láska k zemřelým? Protože vyřůstá z křesťanské víry v život věčný a zároveň ji posiluje. Těla zemřelých si zaslouží úctu, protože jde o lidi, které Kristus vykoupil za cenu své krve, a ti, kteří byli pokřtěni, se stali chrámem Ducha Svatého. Kristus k nim přicházel ve svatém přijímání, aby je posvěcoval a zbožšťoval. Jejich těla ukládáme do země jako semena posvěcující svět.

Ačkoli dnes mnozí upouštějí i od pohřebních rozloučení, protože ztratili křesťanskou víru, nebo konají pohřební rozloučení jen v nejužším kruhu, pro nás je účast na pohřebním rozloučení projevem víry a skutkem lásky, i když jde o lidi cizí. Žádný pokřtěný pro nás není úplně cizím, protože patří spolu s námi do jedné Boží rodiny. Nejde nám o okázalost či drahé obřady a pomníky, ale o vztah lásky. Rád přiznám, že mám radost, když navštívím nějaký hřbitov a vidím tam projevy lásky k zemřelým, nacházím upravené nejen hroby čerstvé, ale i hroby kněží dávno zemřelých. To je svědectví víry a úcty, nesobecké a nezíštné lásky.

V řadě farností jde při příležitosti pohřbu celá široká rodina ke zpovědi a svatému přijímání, aby dala zemřelému nejcennější duchovní dar. Mnozí to tak dělají i ve výroční den pohřbu, kdy dají na mši svatou a plně se jí účastní. Zvláště v týdnu po svátku Všech svatých, a v naší zemi výjimečně i v týdnu předcházejícím, se přicházejí mnozí modlit na hřbitov, aby pro zesnulé získali plnomocné odpustky, tedy vyprosili jim zkrácení očistce. To je mimořádně významný dobrý skutek, k němuž vás chci povzbudit.

V tyto dny přicházejí na hřbitovy i mnozí dobrí lidé, kteří se modlit neumějí, protože je to nikdo nenaucil. Najdete, drazí přátelé, odvahu uctivě a taktně takové lidi oslovit a nabídnout jim krátký text modlitby za zemřelé, či společnou modlitbu. To může být další skutek lásky, když pláče s plačicími, když navážeme kontakt s osamělými a nabídneme blízkost opuštěným, když se rozdělíme o svou víru. Takovými skutky získáváme i my sami. O nich platí, že čím více rozdáme, tím více získáváme, protože se rozšíruje naše srdce a my rosteme ve víře i v lásce. Rodiče prosí, aby k tomu vedli i své děti především svým příkladem, ale také povzbuzováním a chápavostí, když se jim to nepodaří, když to nezvládnou. To bude zase příležitost učit se Boží pedagogice lásky, kterou Bůh ukazuje nejen v biblických dějinách, ale i v životě každého z nás.

K tomu Vám všem ze srdce žehná

KOUTEK PRO DĚTI

7. Vytrvalost

Pamatuješ si minulý příběh? O čem byl? (...) Taky jsme si v něm řekli, že Petřík poděkoval za svoje zdraví i v těch dnech, kdy byl nemocný. Vydržel se modlit, byl vytrvalý.

Umiš plést copánek? (...) Potřebuješ k tomu tři pramínky vlasů. Ale co kdybys chtěl uplést pevné lano? Stačily by ti tři provázky? (...) No, lano už by to bylo, ale těžký náklad by neuneslo. Teprve když splèteš hodně provázků dohromady, tak máš jistotu, že lano něco udrží. Třeba utáhne i auto. Tak je to i s modlitbou; musí jich být hodně a pak se z tvojí víry stává pevné lano. Už se nepřetrhne při nějakém drobném karambolu.

V jedné vesnici bydlel starý zamračený muž. Neměl rád lidi, s nikým se nebalil. Jednou za týden si šel nakoupit a po zbytek času pracoval ve své zahradě. Ta byla opravdu krásná. Ke konci léta zářila všemi barvami sklízeného ovoce a zeleniny. Co tam všechno mohl mít? (...) Vedle v domě bydlela maminka se třemi dětmi, které často stály u plotu a prostrkovaly nosíky přes laťky. Na jejich zahradce skoro nic nerostlo. Maminka chodila do práce a nestačila se o zahradu starat. Dědečka už neměli a tatínek s nimi nebydlel. Jednou to malý Toník nevydržel, protáhl plotem ruku, když šel soused kolem. „Prosím, dal byste mi hrušku?“ Soused se zaškaredil. Děti taky neměli rád. Otočil se na patě a šel pryč.

Ale Toník měl na hrušku obrovskou chuť. Vydržel stát u plotu celé hodiny a pozoroval muže při práci. Soused to věděl, ale mlčel. Druhý den si Toník zase dal odvahu. S nosíkem v plotě zavolal na muže: „Dobrý den. Prosím pěkně, dal byste mi hrušku?“ „Neotrávuj a běž domů,“ zavrčel muž a otočil se s košíkem hrušek tak rychle, že mu pář popadalo do trávy. Toník si chtěl nějakou popostrít klacíkem k sobě. Ale uviděla ho Hanka, jeho starší sestřička, a zakázala mu to. Přece nebude krást. Toník spolk slzičky a šel domů. Ale odpoledne už zase vytrvale stál u plotu. Soused si něco brblal, když ho zase uslyšel poprosit, a víc si Toníka nevšímal. Toník nic neříkal, jen ho vytrvale pozoroval. A pak se to stalo. Když šel soused s plnými košíky kolem plotu s Toníkem, vzal horní hrušku a strčil ji Toníkovi až k nosu. „Na!“ „Jé, děkuju,“ vydechl Toník, popadl hrušku a utíkal s ní domů, aby si to soused nerozmyslel. Ten stál a díval se za ním. Pak vzal košík natrhaných hrušek a postavil ho ke dveřím domku, kde Toník bydlel.

Pán Ježíš vyprávěl podobný příběh. O jedné vytrvalé chudé ženě, která se také nevzdávala kvůli tomu, že něco nejde hned nebo je to těžké. Vyprávěl ho proto, abychom byli trpěliví, když nám o něco jde. Abychom se nevztekali, ale vydrželi čekat. Abychom měli trpělivost i při modlitbě a pomaličku přidávali jednu k druhé, když prosíme za dobrou věc.

Aktivita: Nakresli věc, kterou sis moc přál a kterou už máš doma. Poděkuj Pánu Bohu za člověka, který ti ji dal. Můžeš se za něj také pomodlit Otče náš.

Bůh vidí do srdce lidí a žádného neošidi. Když jsem věrný, vytrvalý, také pro mne dárek balí.

Pozvání

na děkovnou mši
svatou do nově
zrekonstruované
kapličky Panny
Marie Bolestné
v Hranických
Loučkách, která
bude sloužena
v neděli

23.10.2016

v 15:00 hodin.

Poutě na Svatý Hostýn

Tradiční pouť našich farností na Svatý Hostýn vykonáme v pondělí 17. 10. První autobus bude vyjíždět v 7:30 hodin z Bělotína, 7:35 z Kunčic, 7:40 ze Špiček, 7:50 z Hluzova a počká se v Černotíně. Druhý autobus pojede v 7:30 hodin z Vysoké, v 7:40 z Poruby, 7:45 z Hustopeč, 7:50 z Milotic a připojí se k prvnímu v Černotíně. Mše svatá bude na Hostýně v 9:15. Před ní můžete využít příležitost ke svátosti smíření. Zpět bychom z Hostýna odjízděli přibližně ve 14:00 hodin. Nezapomeňte si s sebou vzít kancionály! Cena dopravy bude 120 Kč.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 16. 10. do 23. 10. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
29. neděle v mezidobí 16. 10.	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky z Dubu
	Černotín	9:30	Za † manžela Petra Volka, snachu Hanku a rodiče z obou stran
	Bělotín	11:00	Za rodinu Mrázkovu a dvo
	Heřmanice	15:00	Za živé a † farníky a občany Heřmanic
Středa 19. 10. sv. Gratus	Černotín	16:30	Za † Františku Trtíkovou, manžela, syna, dceru a zetě a za živou rodinu Trtíkovu, Šváčkovu a Somerovu
Čtvrtek 20. 10. sv. Irena	Bělotín	16:30	Za dar zdraví pro manžela Karla, živou a † rodinu Ondřejovu
Pátek 21. 10. sv. Hilarion	Hustopeče	16:30	Za † manžela při jeho 25. výročí úmrtí a syna Otakara k 1. výročí úmrtí, za dar zdraví a živou a † rodinu Vinklářkovu a dvo
			Za Leopolda Marka, sestru, synovce a rodiče z obou stran
Sobota 22. 10. sv. Jan Pavel II.	Černotín	17:00	Za † Ludmilu Barotovou a dvo
30. neděle v mezidobí 23. 10. Sbírka na misie	Hustopeče	8:00	Za † Marii Veselou k nedožitým 60. narozeninám, živou a † rodinu
	Špičky	9:30	Za † Miladu Rástočnou a rodinu Proklovu a rodiče z obou stran
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hranické Loučky	15:00	Za živé a † farníky a občany Hranických Louček a za všechny, kteří se podleli na rekonstrukci kaple

Ohlášky:

- ❖ Modlitební společenství bude v pátek 21. 10. po mši svaté na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.
- ❖ Mariánské modlitby v Porubě jsou ve středu v 18⁰⁰ hod. a v neděli ve 14⁰⁰ hod.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.